

TESTAMENT
En nom de la gresca

A M E N

Jo, Carnestoltes, Llarg de dits i Punt «d'oro», natural i veí de Constantí, província de Tarragona, d'edat tres vegades deu anys, espós de Conxa Trempada i Peluda, fill legítim dels consorts D. Puntala Llarg de dits i Engrescat, i de D.ª Està Estiga't i Toca'm; i trobant-me impossibilitat al llit per causa d'un gran fart de romesco i patagues sense suc, i, considerant que conservo clar l'enteniment, memòria i voluntat, i trobant-me en ple domini de tots els meus drets civils i polítics, disposo i ordeno de tots els meus béns, en aquest meu testament, de la següent manera:

I

Deixo trenta mil flassades vestits i abrics de sobra que amb aitals fredes anyades s'abrigui la poca roba.

II

Si hi ha cap noia que porti postiça la pantorrilla, li deixo, perquè s'adorni, quatre sacs de tercerilla.

III

Aquell solter milionari que viu dins de «Brasselona» que està prè de un gran desvari i té les claus de clausura, li deixo onze mil verges saltant junts frares i clergues que buscant vara segura jhan caigut a la basura!

IV

Recomano a certs burgesos que tenen fidels com cal rebaixin sou i jornal... com a premi... a llurs pagesos.

V

Deixo trescents instruments a els músics que vindran, perquè així vagin tocant plens de goig i molt contents fent sonar llurs instruments.

VI

En aquella «Lliga» cama que fan servir de mascota deixo grans llençols de llana perquè s'eixugui les llàgrimes causades per la derrota.

VII

Deixo cent-cinquanta mil
de rodeds i estisores
per les noies cosidores;
peró'ls recomano el fil,
no'l trenquin retallant vores.

VIII

A les gentils senyoretetes
que vau fer Sant Nicolau,
¡Déu us ampari!, pobretes;
¡no'ls hi deixo pas ni un clau!

IX

Més... rectifico a l'instant
i els hi deixo un cantí d'oli
perquè quan torni'l desori
vagin voluntats untant,
tot fent de nit el gegant.

X

Deixo un gran escenari
en perfecta construcció,
que a gust puguin treballar-hi
els xicots de l'afició.

XI

Deixo una escala ben llarga
i un zepelí o un biplà,
perquè les dretes d'Espanya
pugin ben amunt el pa.

XII

Deixo deu mil matalassos
repartits arreu d'Espanya
per falsejar la campanya
aquells devots senyorassos.

XIII

Essent el temps fret i aixut,
i fent ja temps que ho remenen,
deixo cinquanta peluts
per les noies que no'n tenen.

XIV

Aconsello als proletaris,
honrats revolucionaris,
prenguin fàbriques o tallers
d'on són llençats els obrers
pels mals fins reaccionaris.

XV

Deixo per als vells solters
un lot de fines donzelles
que triïn de totes elles
la que'ls hi agradi més.

XVI

Aquells aspirants a alcaldes
que ja disparaven salves,
tot respatllant la levita,
per luirla amb gran fe,
els hi recomano bé
l'adagi de la collita:
potser serà l'any que vé.

XVII

Com que soc tan liberal
i no he passat mai disgustos,
deixo objectes per tots els gustos
i per tot-hom en general.

XVIII

Les persones que ho vulguin recollir,
qu'em crec que deuran ser moltes,
que passin de bon matí
a casa de Carnestoltes.

XIX

Per por de no fer cap «erro»
i ningú passi apuros,
deixo un milió de duros
per pagar el meu «enterro».

XX

L'enterrament que demano
ha d'ésser d'ordre civil;
net de petja caciquil.
¡És així tal com jo ho mano!

**Carnestoltes
per la
Poca-Roba**

Constantí 13 de Febrer de 1934